

Tuy nhiên, mặc dù người Do Thái có thể bị thu hút bởi khía cạnh phê phán của lý thuyết Xã hội chủ nghĩa và thậm chí đóng vai trò quan trọng trong các phong trào Xã hội chủ nghĩa non trẻ – những cái tên như Trotsky, Kamenev, Zinovyev, Kun, Bernstein, Eisner, Blum, Bauer hiện lên trong tâm trí – nhưng về mặt bản chất, họ lại ác cảm với chủ nghĩa tuân thủ, tính chất chống chủ nghĩa cá nhân, những lời rao giảng đạo đức giả tạo (*moralizing cant*) và các biện pháp kiểm soát trí thức của nó. Điều này có thể ít rõ ràng hơn đối với một nhà quan sát người Mỹ hoặc người Đông Âu, và vì cùng một lý do: Tại Đông Âu có bộ phận người Do Thái nghèo khổ nhất của lục địa sinh sống, và đây chính xác là thành phần mà trong ba thập kỷ cuối cùng trước Thế chiến I đã ồ ạt nhập cư vào Mỹ. Vì những lý do xã hội học, họ có nhiều khả năng đón nhận các ý tưởng cánh tả nhất. Điều này hoàn toàn không đúng với cộng đồng người Do Thái đã định cư lâu đời ở Mỹ.

Dẫu vậy, ngay cả ở Đông Âu, một sự rạn nứt giữa các lực lượng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản với người Do Thái là điều không thể tránh khỏi. (Trong một thời gian, điều này bị che mờ bởi thực tế là Đức Quốc xã theo đúng nghĩa đen đã đẩy người Do Thái ở khu vực đó vào vòng tay của các tổ chức cánh tả.) Đã có một tâm lý bài Do Thái ngầm ngầm, đôi khi thậm chí công khai, trong hàng ngũ các đảng xã hội chủ nghĩa ở châu Âu và chủ nghĩa bài Do Thái cũng không buông tha cho nước Nga Đỏ. Vào thời điểm Thế chiến II bùng nổ, Stalin đã giết nhiều người Do Thái hơn Hitler rất nhiều. Không cần phải nói, giới tài chính thượng lưu Do Thái (*Jewish haute finance*) chưa bao giờ thực sự ủng hộ Cộng sản: Ngay cả khi các chủ ngân hàng Do Thái làm ăn với Liên Xô, thì tội lỗi của các nhà sản xuất và chuyên gia tài chính không phải là người Do Thái (đừng quên các tướng lĩnh Đức kiểu Ludendorff và Seeckt) thậm chí còn nặng nề hơn.

Antonio Machado, nhà thơ vĩ đại người Tây Ban Nha, qua đời trong thời gian sống lưu vong, từng dự đoán về bước ngoặt tất yếu hướng tới chủ nghĩa bài Do Thái mà chủ nghĩa Marx sẽ thực hiện. Chính Marx đã khơi mào điều đó: "Cơ sở thể tục của Do Thái giáo là gì?" ông hỏi. "Những nhu cầu thực tế, chủ nghĩa vị kỷ. Tôn giáo thể tục của người Do Thái là gì? Thói con buôn (*Huckster*). Chúa thể tục của anh ta là gì? Tiền bạc." Thào nào tám mươi năm sau đó, Goebbels đã tuyên bố rằng mọi chủ nghĩa xã hội đều là chủ nghĩa bài Do Thái.

Chủ nghĩa Marx không chỉ phi Do Thái mà còn phi vô sản. Nó hoàn toàn mang tính tư sản và do đó thu hút mạnh mẽ tâm lý của tầng lớp trung lưu nghiêng về cánh tả với nền tảng thương mại của họ. Waldemar Gurian đã đi rất đúng trọng tâm khi ông viết: